

UNIUNEA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an . . . . . 150 Lei
pe jumătate . . . . . 75 Lei
străinătate . . . . . 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

O turmă și un păstor

De ce trebuie să credem în biruința bisericii catolice? — Să ținem la biserica Romei

Săptămâna care s'a dus a fost o săptămână de neîncetate și fierbinți rugăciuni către Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Vreme de o săptămână clopotele bisericilor de pe întreg rotogolul pământului au chemat pe credincioși la rugăciune. Vreme de o săptămână credincioșii bisericii catolice s'au rugat, cu toată căldura sufletului lor, pentru împlinirea celui mai scump gând al Mântuitorului Cristos „ca toți să fie una”. În fiecare biserică s'au făcut slujbe și rugăciuni pentru unirea bisericilor creștine. S'a făcut în acest timp, dela 18—25 Ianuarie, așa numita octavă mondială de rugăciuni. Octavă, pentru că ține opt zile; mondială, pentru că se face pe întreg rotogolul pământului.

Impărțirea creștinilor în mai multe biserici nu este după voia lui Hristos. El ne vrea pe toți una, o turmă și un păstor, având o singură credință. Să fim stâncă de neclintit în fața valului de ură revărsat de slugile întinerecului asupra noastră.

În ceasurile de durere, când se pregătea să ia asupra sa chinurile Golgotei, Cristos se roagă pentru unirea tuturor creștinilor. Se roagă: „ca toți să fie una, precum tu, Părinte, ești întru mine, și eu întru tine, ca și ei întru noi una să fie” (Ioan 17, 21).

Așa a fost și trebuie să fie biserica întemeiată de El: una, legată cu legăturile trainice ale iubirii și sub ascultarea Sfântului Părinte dela Roma, urmașul în scaun al Sfântului Petru, vârhovnicul Apostolilor.

Ura și pisma cea lumească a rupt însă pe creștini dela sânul bisericii catolice. A rupt maina miresei lui Isus Cristos, biserica, și a îndepărtat pe unii creștini de sub ascultarea Papii dela Roma.

Biserica s'a rugat însă mereu lui Dumnezeu pentru întoarcerea lor. Aceasta a fost dorința cea mai fierbinte a Papilor dela Roma: întoarcerea celor rătăciți în staulul lui Petru. Pentru împlinirea acestui gând, atât de scump Mântuitorului, Sfântul Părinte dela Roma a rânduit și săptămâna de rugăciuni, când tot creștinul bun trebuie să ceară dela Dumnezeu, să șteargă zidul de ură dintre frați și să-l aducă pe toți la sânul bisericii catolice.

Aceasta trebuie să fie de altfel și dorința cea mai fierbinte a fiecărui creștin, căci nimeni nu poate fi potrivit dorinței Mântuitorului, și unirea numai cu biserica Romei celei vechi, mama tuturor bisericilor, se poate face.

Biserica catolică a rămas azi să poarte singură lupta împotriva celui rău. În largul lumii, luptă azi peste 400 milioane creștini sub steagurile ei. Și ea va birui, căci numai în ea este adevărata putere de viață. Ea este arborele puternic cu rădăcinile adânc înfipte în pământul ravân, celelalte nu sunt decât ramuri desprinse de trunchiul.

Papa Pius XII

Au trecut împărății și împărați puternici ca furtuna prin lungul veacurilor. S'au stins popoare înarmate până în dinți. Au pierit cetăți și orașe înfloritoare. Peste toate s'a așternut uitarea și un strat de jară. La Răsărit, în Rusia s'a prăbușit o împărăție creștină și mare, de sute de milioane. Biserica Romei și Papa au rămas. Ei n'au avut armii puternice, nici aur și argint, și totuși au rămas și au biruit, căci au avut ajutorul lui Dumnezeu.

Deacea, azi, când este așa de mare prigoana împotriva a tot ce e creștin, trebuie să ne alipim cu toată încrederea și dragostea de biserica Romei. Unirea cu această biserică trebuie să fie gândul scump al fiecărui creștin, căci numai cu ea va birui. Ea singură are făgăduința ajutorului darului lui Dumnezeu și pe ea nu o vor învinge nici porțile iadului. Biserica aceasta este nala care ne poartă pe toți către limanul mântuirii prin marea învigorată și bătută de furtună a acestei lumi.

Noi Românii avem o îndoită datorie, de-a ținea la biserica Romei: întâiu ca buni creștini și apoi ca neam de viață latină. Trebuie să mergem într'acolo unde ne cheamă sângele nostru latin, glasul străbunilor, spre biserica Romei. De acolo nouă numai bine ne-a venit și ne

poate veni. Pentru noi Românii ea a fost ca o mamă bună și iubitoare. La început ne-a dat învățătura mântuitoare a evangheliei, căci noi ne-am încreștat în formă latină, prin misionarii Romei. Mai târziu apoi, tot dela această biserică ne-a venit scăparea. Datorită unirii cu biserica Romei, ne-am putut deschide și noi școlile de învățătură înaltă la Blaș, de unde a pornit apoi lumina și deșteptarea pentru întreg neamul românesc. Fiii lobagilor români au putut învăța în școlile înalte ale Romei și așa au putut ajuta și fraților lor de acasă.

Prin biserica Romei noi ne-am făcut legături cu lumea învățată a Apusului. A fost ca o fereastră larg deschisă, prin care s'a revărsat lumina învățăturii pentru întreg poporul românesc.

Ea nu este apoi nici împotriva iubirii de neam și de țară. Sfântului Părinte dela Roma îi sunt deopotrivă de dragi toate popoarele. Pe toate le îmbrățișează cu aceeași căldură și dragoste. Preoții catolici au fost totdeauna și buni patrioți. În trecutul nostru învigorat și atât de încercat de dureri luptele pentru desrobirea neamului le-a început un vladică al Blașului, Inochentie Micu-Klein, și preoții bisericii unite cu Roma au fost mereu cei mai neînfricați luptători pentru biruința românească.

Să ținem deci din tot sufletul la biserica Romei. Să ne rugăm și noi împreună cu sfânta maică biserică, să cerem dela Părintele îndurătorilor ca pe toți să-l aducă în staulul lui Petru, sub ascultarea Papii. Să ne rugăm din inimă, „ca toți să fie una”, uniți prin legăturile iubirii trainice o turmă și un păstor.

Ziua unirii

Ziua de 24 Ianuarie este prăznuită de întregă suflare românească, ca ziua unirii, ziua când s'a împlinit o parte din visul Românilor

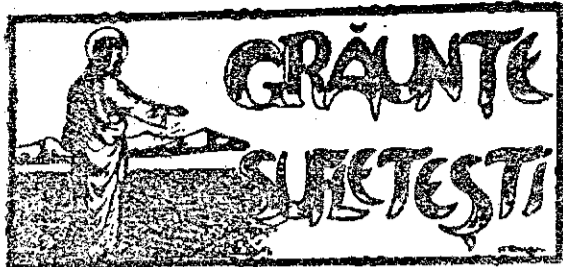
La 24 Ianuarie 1859 s'a făcut unirea țărișoarelor Muntenia și Moldova. Aceasta a fost apoi începutul unirii celei mari, a tuturor Românilor.

Ziua aceasta a rămas o zi de sărbătoare, o zi sfântă pentru sufletul românesc.

Atunci s'au uitat dușmăniile dintre frați și s'au pus temeliiile unei țări noi.

Din aceasta apoi, cu ajutorul lui Dumnezeu, s'a ajuns la România mare de azi.

Pentru locuitorii cari au arme fără permis. Se știe că legea pedește foarte aspru pe toți aceia cari au arme de foc, fără permis. Pedeștea este în hisoare dela 1 lună la 2 ani. Pentru a scăpa de pedeștea sunt datori să depună armele fără de permis la posturile de jandarmi sau la polișle. Ultimul termen este ziua de 9 Februarie.

Isus, prietenul nostru

„Căci a venit Fiul Omului să caute și să mântuiască pe celce era pierit.” (Din evanghelia duminiciei a 32-a după Rusalii sau a 15-a după Înălțarea Sf. Cruci, Luca 19, 10).

Din evanghelia lui Zacheu vedem par'că mai bine decât din oricare alta, că Isus a fost și este prietenul nostru cel mai sincer și cel mai iubitor. În el arde flacăra iubirii de oameni cum n'a ars în nime altul, pentru că toate faptele sale nu sunt făcute decât din iubire curată față de oameni. Privirea lui a fost dragoste, cuvântul său bunătate și orice mișcare a mâinilor sau a picioarelor sale milostenie și binecuvântare, așa că cu tot dreptul poate să spună sf. apostol și evanghelist Luca în Faptele Apostolilor: »Umblat-a făcând bine.»

Isus prietenul pruncilor

Odată, învățând Isus și fiind obosit de atâta învățatură, au adus la dânsul prunci, ca să-și puie mâinile peste ei și să se roage. Iar ucenicii li certau pe ei. Dar Isus a zis lor: *„Lăsați pe prunci și nu-i opriți pe ei a veni la mine, căci a unora ca aceștia este împiedicarea ceriurilor”* (Mateiu 19, 14). Cui îi trebuie oare mai multă dragoste decât copiilor? Precum nu poate trăi și nu se poate desvolta o floare, neavând lumina și căldura soarelui, întocmai așa nu poate trăi și nu se poate desvolta nici copilul fără de dragoste. De aceea Isus nici n'a respins pe copii, oricât de obosit era și oricât de indispus, în urma necazurilor pe cari le avuse mai înainte cu fariseii.

Isus, prietenul bolnavilor

Sunt apoi bolnavii, cari dacă nu sunt încunjuțați cu dragoste, nici nu se vindecă. Și oare este un singur caz în toată sf. Scriptură, în care să li venit vre-un bolnav la Isus și să nu li fi aliat vindecare? Nu s'a uitat dacă era Evreu oripăgân, a vindecat pe o formă pe bolnavii evrei, pe fata păgânei și pe serviterul sutașului roman, care era ținut de cel mai aprig dușman al poporului jidovesc, pentru că dragostea nu cunoaște margini, și milostenia nu se poate stingheri prin hotare. *„Veniți la mine toți cei însărcinați și eu vă voi odihni pe voi!”* Nu numai voi Evreii, nici numai voi cari lmi sunteți prieteni, nu, ci toți deopotrivă. Și vin leproșii, având boala aceea groasă și primejdioasă de care fuge toată lumea, atâră de Isus, care-i atinge cu mâinile sale și-i vindecă. Vin orbii, îndrăciții, schiopii, ologii, lunatecii și muții, și Isus pe toți li primește, având nu numai o vorbă bună pentru ei ci chiar vindecându-i pe toți, fără deosebire.

Isus și fariseii și cărturarii

Nu se retrage nici de farisei și cărturari, mai mult, merge la ei în casă, mănă cu ei la masă, chiar și după încep să-i facă observații Evreii adevărați. O primește chiar și pe curva, când vede

că-i cere iertare, iar pe muierea preacurvară, pe care Jidovii aveau de gând s'o ucidă cu pietri, o apără zicând: *„Celce este fără de păcat între voi, acela să arunce întâiu cu piatră asupra ei!”* (Ioan 8, 7). Mai mult, când, la nunta din Cana Galileii, nuntașii s'au făcut de rușine, neavând cu ce beutura să mai imbie pe oaspeți, Isus li scoate din încurcătură și face sicia cea dintâie minune a sa, prefăcând apa în vin.

Câtă dragoste, câtă fineță, câtă dragălașenie nu arată Isus față de mai marele vameșilor din evanghelia de astăzi? Cât de frumos li spune: *„Zachee, grăbește de te pogoară, căci astăzi în casa ta mi-se cade să rădmăiu.”* Și vădându-l toți cărtiau, zicând că la un păcătos a intrat să sălășluiască. Zis a către el Isus: *„Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta fiul lui Avram este. Căci a venit Fiul omului să caute și să mântuiască pe celce era pierit”* (Luca 19, 1—10)

Isus a iubit chiar și pe vrăjmașii săi

mai mult decât ne iubim noi prietenii. *„Auzita-ți că s'a zis: să iubești pe deaproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău? Dară eu vă zic vouă: iubiți pe vrăjmașii voștri, grădiți de bine pe ceice vă grădesc pe voi de rău, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi și vă rugați pentru ceice vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru carele este în ceriuri, că soarele său li răsare peste cei răi și peste cei buni, și plouă peste cei drepți și peste cei nedrepți. Căci de veți iubi pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii fac aceasta? Și de veți întreba de sănătate numai pe prietenii voștri, ce faceți mai mult? Au nu și păgânii fac așa?”* (Mateiu 5, 43—48). Când l-a vădud l'ida, nu-l ceartă, ci li spune blând: *„Iudo, cu sărutare vinși pe Fiul Omului?”* (Ioan 22, 48). Iară când Petru taie urechea dreaptă a lui Malh, care era sluga arhierelui, Isus atingându-se de urechea lui, o vindecă. Și după ce-l răstigniseră între doi tâlhari zice: *„Părinte, iartă le lor că nu știu ce fac”* (Luca 23, 34).

Ai văzut, dragă cetitor, ce prieten bun a fost Isus tuturor? Acelaș Isus, acelaș prieten bun al nostru, este și astăzi între noi, în sfânta Cuminecătură. Oricând li vom ruga pentru ceva, ne va ajuta, precum a ajutat pe miile de lipsiți și de bolnavi dinainte cu 1900 de ani. Și dacă totuși câte odată nu ni se împlinesc rugărilor, nu El, ci noi suntem de vină. Ne lipsește credința, ori dragostea prietenească, nu știu ce anume, dar ceva cu siguranță ne lipsește, de aceea nu ne-a ascultat.

Și totuși știu ce ne lipsește: dragostea. Suntem creștini, însă, mi-se pare că n'am băgat de seamă ceea ce ne spune Domnul, la Ioan 13, 34: *„Poruncă nouă vă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul.”* Și știți ce ne mai cere? *„Precum v'am iubit eu pe voi, și voi să vă iubiți unii pe alții.”* Și continuă la viers 35: *„Din aceasta vor cunoaște toți, că sunteți ucenicii mei, de veți avea dragoste între voi.”*

Isus a chemat copiii la sine, a stat

de vorbă cu păcătoșii, a vindecat pe cine a venit la dânsul, a făcut numai bine fără de a face deosebire de naționalitate, confesiune și convingere politică, și ales a fost milostiv față de cei săraci.

Iară noi ce facem din toate acestea? De pe ce să ne cunoașcă oamenii, că suntem ucenicii lui Isus? Căci dacă vorbim la faptele noastre, mi-se pare că ne lășra între ucenicii diavolului.

Fiți siguri, dragi cetitori, că atunci când vom alunga din inima noastră pizma, răutatea, vătorenia inimii și toate celelalte păcate potrivnice dragostei, nu ne va reșoinge ci ne va spune ca Zacheu: *„Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta fiul lui Avram este. Căci a venit Fiul Omului să caute și să mântuiască pe celce era pierit.”*

Părintele I.

Pilde pentru viață

Credință tare

St. Petru de Verona (Italia), unu Martirul, năcut la anul 1205, mergea dela Căpore Milano, când doi oameni plătiți de o heretică împotriva cărora predicase omoriră Cel din urmă căvânt l'a fost: „când n'a mai putut vorbi, a scris pe o bucată de pânză cu sângerile sale propriu: „cred.” Aceasta întâmplat la 6 Aprilie 1252.

Un mare favor

În anul 349 regele Sapor al Persiei începui o mare prigoană împotriva creștinilor. Cu acel prilej a poruncit să-l ducă în tronul pe arhiepiscopul Simeon din Siria, care a și venit legat în lanțuri. Regele l'a provocat să se abată de Cristos și să se la hăne soarecinii, care era zeul Persilor. Arhiepiscopul Simeon însă nici n'a voit să se abată de așă ceva și astfel a fost condus în temniță.

În sala din fața tronului ședea pe scaun bătrânul Usthanan, fostul învățat al regelui. Când a trecut pe acolo Arhiepiscopul Simeon, Usthanan s'a ridicat cu toată cinste în picioare, salutându-l, dar Simeon nici n'a voit să se uite la el.

„Părinte, pentru ce nu mă învedești măcar de o privire?” — „Pentru că l'ai încredințat pe Cristos și te-ai închinat soarelui.”

Usthanan a rămas foarte amărît pe auzul acestor cuvinte și, cu o hotărîre lăte, a brăcat hainele sale strălucitoare și s'a îmbrăcat într-o haină veche și ștearsă. Apoi s'a prezentat în fața palatului regel și a început a se ruga cu amar pentru că s'a lepădat de Cristos.

Adăcându-se aceasta la cunoștința regelui, l'a chemat la sine și l'a întrebat, că pentru ce se tângule. Bătrânul l'a spus totul. Zădarnic a încercat regele să-l convingă căci el a rămas neștrămutat în credință și l'a condamnat la moarte, poruncindu-i să se taie capul. Bătrânul dascăl a primit marmur sentința, dar s'a rugat de regele, făcând favorul de a anunța în țară că bătrânul Usthanan nu moare fiindcă nu l-ar fi creștinat cu toată dragostea pe regele său, ci pe credința sa creștinească. Regele s'a învrednicit să facă favorul că după ce l'a tăiat capul bătrânului, a trimis o ștafetă prin țară să strigat: „Lui Usthanan l'a tăiat capul, dar trăiește și ține la Cristos.”

Din Bălăușeri

Pe valea Târnavel mici, la marginea județului, se află fruntașa comună Bălăușeri. În acest tâgâșor, aliat între orașele: Tg. Mureș, Ighiszoara, Odorheiu și Dicioșanmartin, românii sunt puțin, abia 20%.

În toamna acestui trecut St. Metropolitul dela Băj la cererile credincioșilor, a trimis drept acolo pe S. S. Teodor Monteanu, licențiat în teologie. Acest tânăr preot, cu sufletul zid din școlile Blăjeului, a început organizarea acestei parohii. În toamna acestui trecut la Sf. Dumitru, parohia Bălăușeri a avut o mare sărbătoare, sfințirea altarului, iconostasului și a lăznelor bisericesti, cumpărate toate de către dl. notar Teofil Oaișca. Dna. Impresă cu dl. Aron Bădău, au jertfit mult pentru biserică noastră. Sumele doaste de dl. notar Teofil Oaișca pentru biserică sunt foarte mari și datorită fără număr. Tot ce este trebincios bisericii, acest om de inimă se silește să îndeplinească.

Părintele Teodor Monteanu și-a dat seamă de rolul său de apostol al românismului la marginea secuimii și astfel a luptat și luptă, împreună cu intelectuali din comarâ pentru ridicarea credincioșilor noștri de Bălăușeri. Cu societatea Mariană a femeilor grădinate, a făcut o colecție pentru soldații concentrați, cu un frumos rezultat.

Ca președinte al Comitetului cultural „Regele Ferdinand Ier” mon. este pentru ridicarea națională a Românilor. Zi ele trecute toți românii au luat parte la o ședință a Comitetului, unde părintele Teodor Monteanu, prin o înălțată cuvântare a arătat celor prezenți viziunile în care trăim, îndemnându-i la incre-

dere în conducătorii țării, la muncă și jertfă pentru neamul nostru și în special pentru soldații ce sunt concentrați. Dl. notar Teofil Oaișca, a făcut și dsa o colecție pentru soldații concentrați cu următorul rezultat: vin s'a adunat 1704 kg., cămăși 52 bucăți, izmene 76 și 40 ștergere. În bani s'au făcut înscriri din notarlatul Bălăușeri în suma de Lei 232.000.

Faptele vrednice de laudă ale cărturarilor din Bălăușeri grăiesc dela sine, văzându-se unde se poate ajunge, prin unire și muncă.

C.

Știri bisericesti

50 de ani de profeție al pâr. canonic Dr. Ioan Sâmpălean. În 21 Decembrie 1939 s'au împlinit 49 de ani de când pâr. canonic președinte Dr. Ioan Sâmpălean a fost hirotonit preot. Fiind Sfințita Sa bolnav, nu și-a putut să batore, prin stăruirea unei sfinte liturghii, această și atât de însemnată a vieții sale. Sunt rugați deci toți foștii Sf. Sale elevi, cari sunt astăzi profeți, să binevoiască a sta în ziua de 29 Ianuarie 1940, câte o sf. liturghie pentru pâr. canonic Dr. Ioan Sâmpălean.

Schimbări între profeții din Arhidieceză. În cursul lunilor Iulie—Decembrie 1939 s'au făcut următoarele schimbări între profeții din Arhidieceza Blăjeului: Au fost aleși doi canonici noi pâr. Iuliu Malor și Dumitru Nedă. Metași dintr-o parohie într'alta 20 profeți. Hirotoniți au fost 24 înși, trecuți la pensie 5 înși, au murit 4 înși.

Revista „Cultura Creștină” dela Blaj laudată. Cu multă plăcere citim în z. rol st. Părinte dela Roma: „L'Osservatore Romano” o aleasă laudă la adresa revistei dela Blaj „Cultura Creștină”. Această laudă a fost reprodusă și de marea revistă germană „Schönerer Zukrft” dela Viena. Neamul ortodoxii noastre nu vreau să o înțeleagă și să o recunoască.

Moartea la Blaj a unui călugăr de seamă

Sâmbătă, 20 Ianuarie, la orele 11 s'a stins de bătrânețe, în mănăstirea călugărilor noastre, călugărul izvoit Felix Wiercinski, în vârstă de 82 ani.

Pâr. Wiercinski a fost un misionar foarte de seamă, care a predicat în întreaga Europă, căci vorbea și scria vreo 8 limbi. Mai mult a predicat însă la noi, 23 ani, deși cu întreruperi. În luna Noembrie le-a ținut vreo 25 de predici teologice dela Blaj, iar dela Crăciun la Bobotează, tot cam atâtea, călugărilor dela Blaj. Și predica foarte frumos și cu minte bătrânească, de să-l fi tot ascultat. De Bobotează a venit la catedrală ca să asculte frumoasa noastră stărbă arhierescă, dar fiind frig, a răcit și, după câteva zile de boală ușoară, și-a lăsat ochii pentru totdeauna, aici în România, pe care o socotea țara sa, deși era polon, și aici la Blaj, pe care-l numia de obicei „sfântul Blaj.”

Deși romano-catolic, i-s'a făcut înmormântarea după rital nostru, cu profeți de ai noștri și din catedrala dela Blaj. Au slujit la prohod părinții canonici Ioan Moldovan, Augustin Folea și Iuliu Malor, profeții Dr. Leon Sârba și Dr. Eugen Popa, doi clerici ca diaconi și patru clerici ca festilași. I-a cântat coral teologilor, de sub conducerea pâr. profesor Ioan Flores, și i-au petrecut la groapă călugărițele, elevi și eleve sub conducerea profesorilor și mai mulți creștini buni. A predicat pâr. canonic Iuliu Malor. Dintre tovarășii lui de luptă au fost de față și i-au jertfit pâr. provincial Dr. Gheorghe Fireza, pâr. Farrenkoy și pâr. Chira, toți trei călugări izvoiti.

În vezi pomenirea lui!

Voinic feciori! Un copilăș din Rotterdam l-a lovit așa de tare pe tatăl, cu biboroni din care suga încât l-a sberat toți dinții din gură. — Voinic feciori! Vai de spinarea băieților săi părinți pe când se va face mare.

Foia „UNIRII POPORULUI”

TROIȚA

La margine de sat, pe o movilă,
De-a vremilor urgie necruțată,
Ca o chemare tainică spre ceriuri,
Așa te știu, troiță fermecată...

Tu străjuești, cu brațele ușoare,
A șesurilor lungă unduire;
Aduci dorita țarinei rodire
Și binecuvântarea pe ogoare.

În inimile arse de durere
Reverși balsamul păcii și-al iubirii
Și tuturora calea mântuirii
Vestești: prin suferință la 'nviere!..

N'aintea ta oprescu-se cucernici
Ai țarinilor prieteni și se 'nchină,
Șoptesc în taină ceva și suspină
Și ție 'ncredințază aspra trudă.

Copii cumiști s'apropie de tine —
Cunosc și ei povestea-ți dureroasă —
Și cer în rugăciunea lor sfioasă:
Vicașă lungă, pace, vremi senine...

Simlon I. Crișanu

Frați împrăștiași

— Amintiri din durerile unui alt război —

Era în vara anului 1915. Într-o zi fui trimis împreună cu doi soldați la Viena, ca să ducem doi prizonieri ruși, cari dezertaseră din lagărul de prizonieri de acolo.

La gara din Brîna cerui conductorului un compartiment separat pentru prizonieri și escortă, iar ei mă conduse la un compartiment unde mai era un sergent, cu gulerul galben ca și mine, și doi prizonieri sârbi. După conductorul închise ușa și prizonierii noștri se așezară pe bănci lângă ceilalți, și după ce mi așezai mantaua pe poliță, salutai militărește pe sergentul străin, la ce el îmi răspunse scurt pe nemțește:

— Am onoare.

Dacă sergentul acela n'ar fi purtat pantaloni largi ca și cei civili (pe când noi purtam pantaloni strâmți dela genunche în jos), pe ce se putea cunoaște că era austriac; după postavul galben de pe guler aș fi crezut că și el e dela regimentul 31, sau în cazul cel mai rău dela regimentul 2 din Brașov, deși nasturii îi erau vopsiți cu sur.

— Grijiți băieți — zisei eu soldaților mei. — La Ludenburg va trebui să schimbăm trenul. Să nu ne scape vre-un prizonier. Acești ruși sunt dezertori din lagăr. Sunt obișnuiți cu dezertarea. Grijiți să nu ne facă pozna.

— Nu te teme domnule „führer” — îmi zise unul dintre ei românește. — Nu suntem noi atât de primejdioși.

— Dumneata de unde știi românește? Întreb eu mirat.

— Doară român sunt, Moldovean din Basarabia, dela Soroca.

— Români „vis voi”? — întrebă mirat unul dintre prizonierii sârbi, tot în românește.

— Da români din Ardeal, — răspunseră băieții ce erau cu mine

— Român mis și eu — mai zise prizonierul sârb. Român din Sârbia, de lângă Dunăre, de pe valea Timocului.

— Sergentul cu pantalonii largi și cu gulerul galben se uită la noi mirat și zise:

— Și eu sunt Român. Român din Bucovina.

— La ce regiment? — întrebai eu.

— 41, Cernăuți.

— Unde călătorești?

— La Viena, la lagărul de prizonieri.

— Vom merge împreună — mai zisei eu,

— Ce bine, că putem vorbi în limba mamelor noastre.

Sergentul bucovinean scoase tabachera și fumă cu țigarete pe toți; atât pe soldații noștri cât și pe prizonieri. În câteva secunde vagonul era plin de fum, iar noi vorbeam ca și cum am fi fost în România liberă și independentă.

— Măi, bine ar fi oriunde, dacă e omul sănătos — zisea Sârbul; dar eu în Sârbia în

Ce spun alte țări despre politica țării noastre — Pentru pace la Dunăre — Cum merge războiul în Apus și în Finlanda

Stăvilarul M. S. Regelul

Țara noastră nu vrea să atace pe nimeni, este însă hotărâtă să-și apere fiecare metru de pământ.

La graniță s'au construit întărituri puternice care să împiedece năvălirea tanurilor dușmane. Ostașii concentrați au săpat șanțuri adânci și largi peste care nu vor putea trece ușor. Ziarele engleze au cuvinte frumoase de laudă despre aceste întărituri și le spun „Stăvilarul Regelui Carol”. Spun că acum 2000 de ani marele împărat Traian a ridicat un Val mare în jurul Daciei împotriva năvălitorilor, iar azi M. S. Regele a ridicat un uriaș stăvilar în jurul României pentru a împiedeca trecerea tankurilor.

Un comitet pentru înzestrarea armatei.

La București s'a format un comitet pentru înzestrarea armatei. În fruntea acestui comitet a fost ales președinte dl. ministru al Finanțelor dl. Mititșă Constantinescu.

Cum este privită de străinătate politica României.

Dela început țara noastră a spus că este hotărâtă să nu se amestece în război. Ea vrea să păstreze ceea ce are și nu se atinge de ce este al altuia. Acest lucru l-au spus de mai multe ori, M. S. Regele și ministrul țării. Politica aceasta de pace a României a avut răsunet în țările străine. Gazetele lor și-au spus părerea asupra hotărârilor de pace a Româ-

niei. Toate laudă această politică și dau dreptate conducătorilor noștri.

Întâlnirea dintre dl. Gafencu și Marcovici

Sâmbătă s'au întâlnit dl. Gafencu și Marcovici ministru Jugoslaviei. Se crede că aceasta s'a făcut pentru a se pune la cale unele lucruri în legătură cu Sfatul Țărilor Balcanice.

Răspunsul Papii

Mal în zilele trecute președintele Americii a trimis o scrisoare Sfântului Părinte dela Roma, în care l-a cheamă să stărească împreună pentru pacea lumii.

Papa a răspuns președintelui american la această scrisoare. Nu se știe încă ce l-a răspuns. Se spune însă că trimisul american, care a adus scrisoarea s'a arătat tare mulțumit de răspunsul Papii.

Judecata a respins recursul lui Max Aușnit

Max Aușnit, streinul care s'a îmbogățit în mod neclătit pe pământul țării noastre, a făcut recurs împotriva arestării și trimerii lui în judecată. Credea că va putea scuti cumva șarabul și să scape din cleștele judecătorilor. Acum l-s'a înfădat însă. Judecata l-a găsit vinovat și l-a respins recursul.

Intre ciocan și nicovală.

Așa se găsesc acum vecinii noștri dela miază-zi. Sunt între ciocan și nicovală. Ei omoară cu dragoste și Italienii și Rușii. Nu știu bleștii bulgari în brațele cui să se arunce

de atâta dragoste. S'ar da cu Rușii dar nu es supără Italienii, cari sunt dușmani cu Rușii. Până acum mai câștigăți au fost Rușii și au încheiat cu Bulgarii un contract de ne- și se spune că vreau să facă acum și o alianță militară.

Prietenie între Turci și Bulgari

Turcii și Bulgarii n'au fost prieteni nici dușmani prea mari. În anul 1925 au avut chiar și o învoială de prietenie, însă de atunci nu s'au prea omorât cu dragoste. Aveau ei ceva de împărțit și pentru aceasta nu s'au legat prieteni.

Războiul cel mare din Apus și mai ales orimejdia rusească a făcut și pe aceste două popoare să liseze la o parte gândurile negre de dușmănie și să caute să se împrietenească.

În zilele trecute dl. Kosevanoff, prietenul ministrului Bulgariei s'a întâlnit cu dl. Mnoemcloglu, un ministru al Turciei. Această întâlnire s'a făcut pentru întărirea prieteniei între poporul turcesc și cel bulgar.

Guvernul turc a asigurat Bulgaria că va respecta neutralitatea și hotărârea de pace.

Vești din Jugoslavia

Multă vreme după război, Sârbii și Croații nu s'au prea împăcat. Erau uniți într-o singură țară, însă mereu au fost frecături între ei. În vara anului trecut însă cele două popoare și-au dat mâna. Președintele Croaților dl. Maca a fost numit vicepreședinte în noul guvern Sârbiei.

Ca să-i apropie și mai mult pe Croații și Sârbi Principele Regent Paul al Jugoslaviei a făcut o vizită la Zagreb, împreună cu principesa Olga. Poporul croat l-a primit cu multă încredințare și dragoste. Acest lucru ne arată că vecinii și prietenii noștri dela miază-zi mai laudă la o parte dihonla năunirii și a certurilor și caută ca să se înțeleagă cât mai bine.

Frig mare pe frontul din Apus

Pe frontul din Apus s'a lăsat un frig mare care împiedică mult mersul luptelor. Soldații trăiesc aproape ca finlandezii.

Cu tot frigul aspru însă măsurile și al-

și la casa ta, nu-i nicăiri. Acu-i anul hăt, de când mis zădrobit în Țara Șvabului, și nu mai știu nimic de cei de-acasă.

— Eu, eu încă am opt luni de când picai prisionier — zise Rusul — și tot asemenea nu știu nimic de cei de-acasă.

— Și voi aveți năcazurile voastre — zise sergentul bucovinean, dar cel puțin știți că nu vă mai duce nimenea la front. Eu mi-am căutat familia prin toate lagărele de prisionieri din Austria, și n'am aflat-o nicăiri. Na mai am nici o știre despre ai mei, iar satul meu e în mâinile Rușilor, cari vor fi prădat și stricat tot. Apoi cât ee se va mai forma vre-un batalion de marș, eu voi fi trimis din nou la front, de unde, numai bunul Dumnezeu știe dacă mă voi mai întoarce, ca să-mi mai întâlnesc pe ai mei.. Și sergentul privea cu ochii larg deschiși în zare pe când două lacrimi i-se scurgeau pe obraji.

— De când au intrat Muscalii în Bucovina — continuă sergentul bucovinean, — nu mai știu nimic despre ai mei. Unii îmi spun că s'ar fi refugiat în România. Alții că ar fi venit în Transilvania, iar alții că ar fi rămas acasă. Am întrebat, am căutat, și n'am aflat nimic... și sergentul iarăși privi prin fereastra va gonului în zarea nesfârșită, ca și cum ar fi vrut să o îmbrățișeze pe toată odată, ca să-și afle pe cei dragi ai săi.

Multe lacrimi și prăpădenie a adus războiul — zise prisionierul rus. Și ștergându-și

ochii cu batista-i murdară, marmură: — Pe-depsi-i-ar Dumnezeu pe cei de l-au început.

Pe mine mă purtau gândurile la lucruri cu totul de altă natură, și în gândul meu ziceam: Sărmana noastră nație, cât ești de împrăștiată!

N. Lupu.

Poezie populară

— Dor de pe Târnăvă —

Foate verde trei alunce
Am avut o mândră în lume
Dar n'am știut cum se ține;
Iar acum de-aș avea-o
Dă-mne cum aș mai ținea-o
Tot cu pâne și smochine
Cu capu'n poală la mine
Cu pâne și cu cafea
Și cu capu'n poala mea.
Firea-ai mândră lemn de fag
M'ai tubit și m'ai lesat
Fire-ai mândră lemn pe munți
M'ai tubit și-acum mă uși.
Eu pe tine te iubesc
Tu mă lași să te doresc.
Foate verde de pe vale
Mândra mea departe pare
Și de mine grijă n'are.
De-aș muri de dor, de drag
Larg de fete nu mai fac,

C'am făcut și eu odată
Și m'a știut lumea toată.
Dragă mi-i mândra suminte
Și la grai și la cuvinte,
Dragu mi-i nucul cu nuci
Și mândra cu vorbe dulci.
Foate verde mărăcine
Să vii mândro pâ'la mine
Frunză verde de trifoi
Să vii mândro cam pe foi.
Mândra care-mi place mie
Nime'n lume nu mi-o știe
Numai luna când apune,
Dar ea la nime nu spune.
Hi mândro de mă iubește
De boală mă lecuește,
Numai tu îmi poți lua
Dorul meu cu dragostea.
Decât beut și mâncat
Cu urăta după cap
Mai ghine să fiu flămând
Și cu mândra petrecând.
Frunză verde de un bujor
Versu-i făcut de-un fecior
Foate verde de pe vie
Numela: Bogdan Ilie.

Bogdan Ilie,
comuna Bîla, jud. Tr.-
Mică, cursist la Camera
de Agricultură, — Bîla.

urle de recunoaștere se fac și pe pământ și în aer.

Avioanele engleze au trecut deasupra Germaniei și au dat lapte au avioanele de vânătoare germane.

Răspunderile războiului

Întă cu ce-și bat acum capul Francezii, englezii și Nemții. Fiecare vrea să dovedească, că el, Doamne ferește, nu s'vinovat în război. Englezii și Francezii spun că vina poartă toată Neamțul, că pe di Hitler nu l-a putat mulțumii nimenea. Francezii au scris iar și o carte numită „Cartea galbenă”, în care încearcă să dovedească acest lucru.

Nemții spun însă că vina o poartă Englezii și Francezii care au vrut să segrime Germania. Acum, după ce s'a deslășuit prăpăciunea, zădărnice se mai caută după vinovat.

A murit un dușman al Europei

În zilele trecute a murit senatorul american Borah. Toată viața el a fost de părerea că Americanii să nu se amestece în treburile altor țări. El a fost și împotriva intrării Americii în război.

Trupe italiene în Ungaria?

Unele gazete stăruie scriu că în Ungaria sunt trupe de soldați italieni. Italia adică se teme ca Rusia sau Germania ar avea adevărate planuri cu Ungaria și, ca să le oprească, duce trupe acolo.

Trupele rusești au suferit o nouă înfrângere.

În ultimele zile s'au dat lupte grele în regiunea Salla. În cele din urmă Rușii au trebuit să se retragă spre Meksjaervi, unde se spune că vor da o bătălie nouă.

Alte lupte s'au dat lângă lacul Ladoga în Kramo, pe un ger cumpănit. Toate atacurile Rușilor au fost respinse de Finlandezi.

Rușii nu pot folosi nici vasele lor de război în apropierea de coastele Finlandei, din cauza insulelor numeroase și a tunurilor finlandeze, care bat de pe coastă.

Se pare că Rușii vreau să dea lupta cea mare în regiunea Salla, ca să taie Finlanda două.

Au deslășuit asupra Finlandei un mare atac cu avioanele. Sâmbăta trecută a fost cea mai grea zi pentru Finlanda. Rușii au aruncat peste orașele Finlandeze în această zi cam 1000 de bombe.

Se spune că întâi aruncă niște bombe incendiară care luminează orașele și apoi bombele celelalte.

O linie Molotov.

Se știe că Finlandezii au o puternică linie de întărituri, numită linia Mannerheim, în care bat de atâtea vreme trupele rusești.

Se spune că acum și Rușii s'au apucat să facă o linie de întărituri, către Finlanda, numită „linia Molotov”. — Se tem poate că prin navăli Finlandezii peste ei!

Țările din Nord își apără neutralitatea

Țările din Miazănoapte, Suedia, Norvegia și Danemarca, nu s'ar băga bucură în război, nici cu Rușii și nici cu Nemții. Pe cât pot, sunt hotărâte să-și apere neutralitatea.

Războiul se va sfârși în anul acesta

Lucrul acesta îl spune un mare boier englez, Lordul Strabolgi. El a ținut o cuvântare și între altele a spus, că Germania nu va putea să facă față greutăților, așa că până în urma viitoare războiul cu toate primejdiiile lui va fi trecut. Vom vedea dacă are dreptate boierul englez.

O mare explozie în Anglia

La o fabrică de bombe din Anglia a fost în zilele acestea o explozie mare. Din pricina unei bombe care s'a aprins, întregă fabrica a sărit în aer. Explozia a fost așa de puternică, încât buștile de fier au fost aruncate până la o jumătate de kilometru. Se spune că din pricina bombardării și a șogărilor aeriene au pleșit geamurile caselor până la o depărtare de 10 kilometri.

Satul arde și baba se plaptănă

Azi războiul se dă în trei părți de lume: în apus, în Finlanda și în China. Pe americani nu-i prea doare însă de aceasta. Ei și-au bătut capul să aleagă pe cea mai frumoasă țară din America.

Din „țara cu 1000 de lacuri”

Încă ceva din țara Finlandei — De ce neam sunt Finlandezii

— Așa i-se zice Finlandei „țara cu 1000 de lacuri”, căci pământul ei este presărat, în toate părțile cu o mulțime de lacuri. Pretotdeauna se văd lucind ochiuri de apă, în adâncul cărora păduri de brazi întunecoși își oglindesc vârfurile.

Pământul ei nu este bogat și partea cea mai mare a anului este bătut de viscole și furtuni năpraznice. Uneori gerul este de nesuferit în această țară.

Când îngheață și plămâni

Mai ales în ținuturile de către miazănoapte sunt ierni când gerul este așa de mare că taie răsufliarea omului. La 70 de grade apoi îngheață și plămânii din om.

De ce neam sunt Finlandezii

Locuitorii Finlandei sunt înrudiți cu Ungurii și Turcii. Unii învățați spun că sunt o rămășiță a vechilor Huni, un popor sălbatic, care odinioară a fost spaima Europei. Vorbesc limba finică sau suomi.

Sunt oameni voinici, muncitori, credincioși și potoliți. O veche zicătoare finlandeză spune că „Dumnezeu ne-a dăruit timpul, dar de grabă nu ne-a spus nimica”.

Un lucru de preț

Sunt buni plugari, pescari, muncitori în lemn și crescători de vite. Pe dealurile și văile Finlandei pasc nenumărate turme de vite. Trăiesc în case frumoase de lemn și duc o viață sănătoasă.

Au apoi un lucru de mare preț, pentru care pot fi dați de pildă și altora. Sunt oameni foarte cinștiți. De furturi și hoții se pomenește foarte rar.

Se spune că în unele părți, oamenii când au văzut că vin Rușii, și-au adunat turmele de vite, le-au legat câte o tablă de gât cu numele stăpânului și le-au dat drumul prin păduri. Nu se tem de hoși. Știu că le vor găsi numai pace să se facă odată.

Acest popor minunat și bun a fost turburat și încălcat deodată în liniștea lui de puternicul său vecin. Finlandezii luptă însă cu vitejie. Se spune că un soldat Finlandez a omorât într-o luptă 54 de vrăjmași. Pentru aceasta a fost lădat și i s'a dat un concediu de 5 zile. A doua zi a aflat însă că un camarad de al său a omorât 71 de Ruși. Un alt soldat a fost ajuns într-o pădure de o trupă de Ruși. Nu s'a predat s'a suit într'un copac și de acolo a tras toate gloanțele câte le avea la el. În cele din urmă a fost împușcat și el. A căzut însă pe trupurile a 49 de Ruși. Mai mult suferă copiii Poporul este în stare să facă cele mai mari jertfe.

Poate că nu le va ajuta Dumnezeu Rușilor ca să-și împlinească planurile și vor sări și celelalte neamuri în ajutorul nenorociților Finlandezi.

Un bărbat nărăvaș

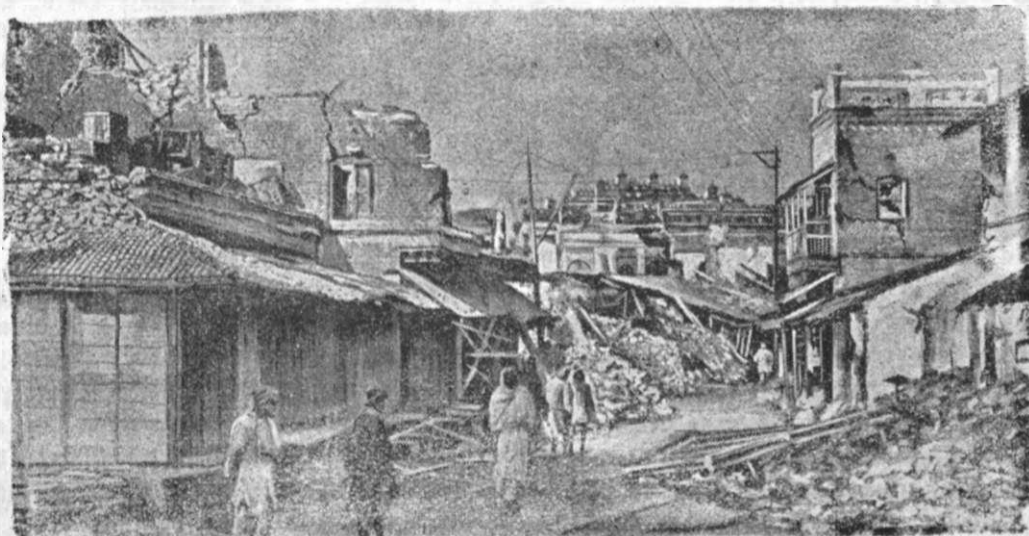
Ce se întâmplă când bărbatul îi dus la concentrare și nevasta își face de cap acasă cu cumnatul

Întâmplarea s'a petrecut, în sărbătorile Crăciunului, într'un sat din Banat. Toată vara bietul bărbat a fost la concentrare. Acasă scumpa și dulcea lui nevestică a început să cam calce pe alături. Și, ca să-l mai treacă din urât, a chemat pe un cumnătel la ea. Întâi mai pe farig, apoi în văzul tuturor. Văla satul, dar bărbatul nu știa nimic. El săracul făcea muștră la cătănie și nevasta își făcea de cap acasă cu cumnatul. Până când într-o zi un binevoitor a aflat cu cale să-i trimită printr'un răvaș și bărbatului vestea: „Frate Ioane, apoi să știi că Leni, nevastă tale, îi merge tare bine. Vărat-o Nicolale o îngrijeste și-l ține de urât”.

Bărbatul ce să facă? Porunca-i poruncă și de sub armă nu poți fugi. A așteptat să vie Crăciunul. Când i-s'a dat și lui favoare de sărbători, i-a scris atunci un răvaș drăgostos nevastăii: „Dragă Leano, să știi că nu pot veni de Anul Nou acasă, că nu mă lasă al mai mari și pe tine te rog să mă ierți”, Leana ce să facă? L-a lertat ca o soție iubitoare ce era, și-a dat de veste cumnatului ca să vie să-l ține de urât.

Seara a venit cumnatul, dar pe când își petreceau mai bine, a venit și bărbatul. Firește

Un oraș nimicit de cutremure

ca s'a bucurat mult de ce-a văzut la el în casă. S'a dus la pat și a dat volos mâna cu cel dol îndrăgostit, le-a urat petrecere bună și an nou fericit. I-a legat apoi pe amândoi de picioare și cu un rețel a început să-i colbătescă, una nevestei și două cumnățelului. Din când în când ca petrecerea să fie mai frumoasă, real turna și din vinul de pe masă, în sticle și pe cel dol să încline, ca la o mare sărbătoare ce era și-apoi începea iar să-i imblătescă.

Pe nevestă, pentru credința ce i-a păstrat-o, a alungat-o de casă, iar pe cumnat i-a alit să-i plătească o sumă bunicească de bani.

— Ce să zici la toate acestea? Unde nu-l cap, vai de picioare. Case stricte și nimic altceva. Așa se întâmplă unde lipsește frica de Dumnezeu, căci el pedepsește întotdeauna păcatul, nu numai în lumea cealaltă ci și în aceasta.

Muncă și belșug

Dreptul este îmbogățire a fiecărui om este munca. Aceasta este calea lăsată de Dumnezeu și pe aceasta trebuie să mergă fiecare om cinstit.

Este însă deosebit între muncă și muncă. Belșug și bunăstare nu ne aduce decât numai munca chibzită și cu rost, făcută potrivit vremurilor în care trăim. Așa este și în plugarie. La vremurile noi de azi trebuie făcută plugarie nouă. Nu-i de ajuns numai să arze în brazdă, ci mai trebuie și puțină potriveală și chibzitală.

Cerințele lumii de azi sunt altele decât cele de demult, așa că și munca trebuie ordonată altcum. Altă înfățișare trebuie să aibă și gospodăria și ogrorul anul sătean de azi.

Nu mai merge ca în vremea de demult cu plugul de lemn. Azi și plugaria se face cu multe noi, după cele mai nouă descoperiri. Mai trebuie apoi să semănăm în ogoarele noastre lucruri de acelea cari au căutat pe plața lumii. Să facem plugarie după cerințele și gusturile ei. Să cultăm plante cari dau semințe de ulei, fire de țesut și altele.

Mai sunt apoi și alte izvoare de venit. Nu trebuie să ne oprim numai la grâu și la sucroz. În alte țări oamenii și-au împărțit munca după pământul pe care-l au. Ușor fac mai multă agricultură, alții pomărit sau albinărit și trăiesc cu toții mulțumii și îndestalați.

Nu lipsesc apoi tovarășii pentru cumpărarea celor trebuincioase în gospodărie și pentru desfacerea recoltelor. În unele părți oamenii au tovarășii pentru cumpărare de unelte, vite, pentru vânzarea laptelui, oulor, pailor poamelor, vinului și bucatelor. Scot bani frumoși și la vreme cu aceste tovarășii.

Din toată munca noastră nu trebuie să lipsească însă cinstea și temerea de Dumnezeu. Numai atunci munca și truda ne va aduce fericire și belșug.

Pr. Ioan Oniga

Ca să nu se supere. Nu-i vorbă că pe frontul din Apus, nu se prea rup cu bătaia cătanele nemțești cu cele franțuzești. Războiul se poartă mai mult pe apă și în aler în colo soldații stau ascunși în dosul întăriturilor de ciment și mai trag din când în când cu puștile și tunurile, unul asupra altora. Se spune că în zilele trecute un ofițer francez, supărat că Nemții i-au omorât trei oameni, a trecut în linile nemțești și i-a spus ofițerului german: „Noi până acum am tras mai mult în aler, azi însă dvoastră ați tras în plin. Dacă veți mai trage tot așa, ne vom supăra și vom trage și noi în plin”.

La Blej au lipsit lemnele de foc și petrolul. Au fost gata, gata unit blejen să ajungă la opaiț ca's vremurile de bătrân. Nu mai găseau blejii oameni o lingură de petrol, nici cât să orbești un șoarec. Negustorii îl plăseau ca pe un lucru scump și îl vindeau numai după ochi, cu-l vreau. Au lipsit apoi și lemnele, așa că cei cari nu și au cumpărat din vreme, au trebuit să tot colinde pe la negustorii jdan' pentru câte o 100 k ogram de lemne. — Pare că ar fi Cerpații în China și fântăile de petrol de pe valea Prahovei în America.

Fapta de laudă a unei țărănci. Într'adevăr vredni a de toată lauda este fapta țărăncii Ioana Sencu din comuna Ledest, județul R. Vâlcea. A această femeie și-a dat în treagă averea ei pentru înzestrarea oștrii. Zădarnice au fost eforturile neamurilor și a prietenilor, cari au încercat s'o oprească știind că Ioana va rămânea fără nici un ban. Ea nu și-a schimbat hotărîrea. Întrebată de primarul comunei că din ce are să trăiască de acum înainte, înimoasa țărăncă i-a răspuns că va sloji.

Bine s'a iecuit. Bătrâna Domnica Vasile din București fiind răcită și-a uns corpul cu gaz ca să-i treacă răceala. După aceea s'a culcat lângă soba înfăntată tare. În timpul nopții i'au sprins hainele și nedericita bătrână com era unsă cu gaz a ars ca o făclie vie. Focul a cuprins apoi și casa arzând-o până în temelii. Bine s'a mai iecuit.

Un lup intră în casă. Iarna aceasta groasă a coborât lupii până în marginea sateilor. În multe părți sălbătăciunile stăruind au intrat prin curți și prin ocoale, sfășind vitele și câinii oamenilor. Într'o noapte lupii au intrat în curtea ciobanului Vasile Iuca din Fierb nți, care avea casa la marginea satului. Ciobanul a pus mâna pe băta ferecată de după ușă și a leșit afară să alunge sălbătăciunile. După vr'un sfert de ceas larma s'a mai potolit și ciobanul a intrat în casă. Acolo însă ce să vez? Fiind ușa deschisă, un lup a intrat în casă. Ciobanul n'a stat mult pe gânduri și a început să-l care cu măciaca lui ferecată. S'a încles o luptă cumplită între om și sălbătăciune, până când ciobanul a putut să-l pocnească bine pe lup și să-l omoare. A doua zi satul tot s'a adunat ca la o minune la casa întimosului cioban.

Un cocoș viteaz. — Ia un cocoș ca toți cocoșii — veți zice dumneavoastră iubii cititori. De păsări năzdrăvane doar numai prin celea povești se mai pomenește. Cocoșul acesta trăiește însă acum. Este o pasăre mândră de mai mare drăgul, cu moș și pene lucitoare, cu creastă ca sângele și cu niște pînțeni ca un hasar din vremea veche. Toată ziua scurmă în țărăna și codcodăcește pe lângă soațele dumnisale: găinile. A făcut însă acest cocoș o ispravă și bravură care-l trece de-adreptul în rândul cocoșilor viteji și năzdrăvani. Întâmplarea s'a petrecut într'un sat din Dâmbovița. Într'una din nopțile săptămânii trecute, un flăcăuandru din sat a intrat în curtea locitorului Vasile Marin. N'a intrat însă cu gânduri tocmai cinșite, și din întâm-

plare, cum era cam întineric, a nimerit că în cotețul de găni. A fost simțit însă de că gospodării, cari făceau o larmă de cred că răstoarnă pământul. A leșit și gospodăria în curte cu o reabă de pușcă în mână, ca vadă ce-l. Câinii lătrau la deal și la vale, hoșu era însă năcăiri. Părea că-l lugh țlea pământul. Numai de către cotețul găinilor vuzia o larmă înăbogită loviturii și bătări aripi. Ce era adică? Ca să nu dea cineva regiune hoșomanal se pitias în coteț. Cu sta însă acolo gh-muit într'un colț, cocoșul s'a simțit jignit că cineva a îndrăznit să-l turbare od hna de noapte a dămneală a soațelor dămneală și cătrăni, a sărit să-l așafă pe oaspele nepoftit. Hoșul a început dea îndărăt către leșire, unde l-a așteptat gospodăria și câinii, cari l-au învâțat apoi, cam mânăncă friptura de pasăre leșină.

O femeie boa lângă bărbatul mort. Doamne, câte nu face omul după nai bea și e un pahărel. I-se întonecă mint și nu-și mai dă seama de nimic. În săpă mână trecută unei femei din Italia i-a murit bărbatul și de jale nemărginită Lucretia s'a apucat să bea lângă trupul bătutului ei Anton. Și dă i cu lacrimi, mai dăi apoi cu vin, până și biata nevestică s'a amețit cum îi ține. A căzut moartă de beată lângă trupul mortului. Într'un târziu au găsit-o vecinii în mesă țire. Aceasta într'adevăr și-a înecat amar în vin.

Prin Banat au leșit lupii albi. În această parte a țării s'a făcut de cap. Grău și în anul acesta nu s'a mai poment demur. Se spune că în pînourile măntoase și în jurul Logojului au fost văzute haine de lupi albi. De toți de aceștia nu s'a mai pomentit prin părțile Banatului. Vestea a dus mare îngrijorare printre acela care trebuie să umbrească drumuri noaptea.

Corbi albi. Că Turcii-s oameni de omenie, o și am de mult; dar că și ocașii în sunt atât de omenie, n'am știut. Iată acum s'a adevărit și aceasta. Toți cetățenii de garștia că în Anatolia, o parte de țară a Turciei au fost, a trei zi de Crăciunul nostru, măntemure de pământ. Pe urma acestui cutimur, au scăpat din timoiță și 50 de ocni. Ei însă n'au luat-o la fugă, oșpăcum ar făcut așii ocași, ci s'au dus la primărie și spus că sunt gata să încreze zi și noapte pentru ajutorarea nenorociților. Prin munca și apoi au scăpat viața a peste 1000 de oameni. Văzând primarul și colonelul care conduce lucrările de scăpare, ce frumos s'au purtat ocașii, i-au propus președintelui republicii săpre a li-se lerta pedepaele. Încă în aceeași a venit răspunsul de grațiere (tertare) a pedepselor și de eliberare (slobozire) a ocașii. Da, da, Turcii sunt oameni foarte de omenie.

O bătrână a fost omorâtă și jefuită de tâlhari. În comuna Jimboia din Banat fost savârșit mai în zilele trecute un om cumplit. Bătrâna Margareta Higer, din această comună a fost ucisă, într'o noapte, de mulți răufăcători, cari au încercat s'o jefuiească. Biata bătrână avea capul spart și multe loviturii de bătă pe trup. Se vede că ea a încercat să se apere de ucigașii ei. Tâlharii n'au putut fi prinși.

A dat de dracul. Într'un mare secol a plecat un biet soldat englez de pe front. I-a fost destul necazul războiului s'a mai găgat și el într'altal. Dar așa-l când se găgăra de om. L-a prins adică pe biata soldatului gândul însurătorii. Și cum nu s'a putut

pătu singur până a fost acasă, a scris de pe frântul primarului din comuna sa o scrisoare în care-i arăta dorul ce-l frige inimioara. Primarul ca un bun părinte al comunei s'a pus pe căutat. A întrebat în treapta, ba în stănga și l-a găsit bietul soldat, nu mai puțin de 200 de miresc. Când va scăpa bietul soldat din năpasta războiului, îi așteaptă acasă o altă năpastă și mai mare. Trebuie să aleagă și nu-l lucră tocmai ușor să aleagă dintr'o sală de fete frumoase.

Și-au găsit nașul. Măre năpastă a mai venit de capul J. J. din Germania. Guvernul nemțesc al d. H. Tier nu le prea dădă în cap și a hotărât să-i pună pe toți la lucru. Fiecare jecănaș ori cât de perclunat și pietru at ar fi trebuit să lucreze în folosul Statului. Acum, la oraș, ei au fost puși să răzescă năpada de pe uliți. Pe unde, înainte cu câțeva vreme își purtau berbile sătule și împodobite cu lanțuri de aur, az. trebuie să treacă de mai multe ori cu lăpeștile de curățit năpada. — Și-au găsit nașul.

I-au crescut a trela oră dinți. Se spune că orașul Buenos Aires din America de Sud trăiește un indici căruia i-au crescut pentru a trela oră dinți. Al doilea rând de dinți și l-a pierdut cu câțiva ani înainte, într'o boală.

Școli de mame. În Germania femeia trebuie să fie o soție bună și o mamă iubitoare. Mameilor nu le prea plac femeile fanționari care mai mult încercă lucrurile pe unde sunt pușe, deoarece în Germania, pe lângă alte școli, mai sunt și școli de mame. Aici fetele învăță cum să fie soții și mame bune și mai învăță și alte lucruri care le fac gospodine pricepute. Chiar și acum în aceste vremuri de război, școlile acestora n'au fost închise. Fiecare fată care vrea să se mărite are un certificat că a făcut școala aceasta.

O mare noutate pentru abonați

Bătălia abonamentelor

Vă aducem o veste bună, iubii cetitori. Fiecare dintre D-V. poate câștiga un premiu frumos de 300 lei. Încercați numai și răspândiți gazeta printre prietenii și cunoscuții D-Voastre. Cine câștigă un abonat la „Unirea Poporului“, care plătește înainte abonamentul pe un an de zile, primește gratuit acasă după alegere una din aceste cărți frumoase:

1. Păcatul, cel mai mare rău din lume.
2. Pe calea desăvârșirii.
3. Darul lui Dumnezeu.
4. Adevărata fericire.
5. Taina tainelor, sf. cuminecătură.
6. Cărțica mirilor.
7. Cărțica soților de căsătorie.
8. Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus Hristos
9. Cum să ne creștem copiii.

Cine câștigă doi abonați, primește gratuit două din aceste frumoase cărți-șole. Cine câștigă 3 abonați, primește cărți în valoare de 35 lei după alegere. Cine câștigă 4 abonați, primește cărți în valoare de 50 lei. Cine câștigă 5 abonați, primește cărți în valoare de 70 lei. Cine câștigă 6 abonați, primește cărți în valoare de 100 lei. Cine câștigă 7 abonați, primește cărți în valoare de 140 lei. Cine câștigă 8 abonați, primește un premiu de 200 lei. Cine câștigă 9 abonați, primește cărți în valoare de 250 lei, iar cine câștigă 10 abonați primește gratuit toate „Cărțile

Bunului Creștin“, adică un premiu de 300 lei. Pentru acela, care câștigă cei mai mulți abonați de câte 150 lei din această bătaie a abonamentelor, instituim un premiu de 500 lei, în bani ori în cărți.

Este de datoria fiecărui abonat, să încerce a ne câștiga câțiva abonați. Își face lui un bine și-și slujește și biserica.

Numere de probă trimitem la toți aceia cari ne cer.

2-4

DIN POPOR

Necazuri și poveri

Cu badea Gheorghe a Onului stau bucuros de vorbă, ori de câte ori ne întâlnim. Avem noi poveștile noastre, de cari nu ne urăm să stăm o săptămână și apoi îi și dumnealui un om vătălic și de treabă.

Când l-am întâlnit acuma, părea însă tare năcăjit și supărat.

— Dea Dumnezeu bine, bade Gheorghe — îi zic eu. Da ce ai, că pare că nu ești în toate voile?

— Apoi ce să am, domnișorule, da la sunt năcăjit și io de câte văd și aud. Și tare mă tem să nu ajungem cu concentrările astea ca în vremea de război, când umblau murele bete dintr'o crăsmă într'alta. Bărbații le erau duși la bătăie și unele din ele, că nu toate — mai erau și de omenie — își făceau de cap. Trăiau cu cine apucau prin sat. Umblau tot gătate ca de domineca, în cap cu năfrâmi cu cinci de ibișin și cu mătăsuri pe ele. Luau bani pentru bărbații duși și cântau ținându-se pe după cap prin țezători:

*„Vie badea ori nu vie,
Numai plata să se știe,
Plata din cântălarie...“*

Și ce să fi mai spus apoi de ce-o fost odată. N'ai a-zit poate, ce l-s'o întâmplat la Ionu Sonului? De astă vară a fost omul concentrat. În vremea asta nevastă-sa s-o încurcat cu un văr de-a lui, cu Gheorghe al Vântului. În zadar au fost toate muștrările neamurilor și vorbele astului, n-o mai putut-o nime opri.

Acum s-o întâmplat că l-o lăsat și pe Ionu acasă din concentrare. O vint omul năcăjit și aproape înghețat de frig. Nevastă-sa n-o vrut să-l lasă în casă. Era încuiată acolo cu vărul so cu Gheorghe. Ba s-o arătat tot ea de către pădure și l-o strigat bărbatului să plece din curte.

Și n-o pus, batăr, nebunul de el, mâna pe un rețel, ca să-i colbătască bine pe amândoi, ba se ruga ca prostu, să-l primească. La urmă o fost tot el și bătut.

O sărit nevastă-sa și cu Gheorghe, și după ce l-a îmblătit bine, l-o dat și afară în drum. De rușine și năcaz o fost bietul om gata-gata să se omeare. Și la așa, vezi, încă o casă stricată în sat. Cel puțin bine că aștia n'au copii.

— Apoi lasă, bade Gheorghe, că și concentrările astea trebuie să le facă cineva. Mai vine omul acasă și merge iar. Ș'apoi nici femeile noastre nu-s chiar așa cum spui dumneata.

Or mai fi fost și în vremea de război de aceia cari au călcat pe alătura, dar și astea au fost rari. Două-trei într'un sat. Cele mai multe au fost femei cinșite, cari și-au văzut de necazurile și poverile lor. Și-au cinșit casa și bărbatul. Au lucrat până au dat în cap, la plug și la coasă, ca să țină locul bărbatului

plecat și să ridice spuză de copii din casă. De multe ori au fost numai vorbele celea rele.

— Apoi așa o fi, domnișorule, că gura lumii numai pământu o astupă.

Cum se îngrașă pomii

Doamne, frumoasă mai este pe lângă casa omului câte o grădină de pomi. Este o podobă minunată și toamna un izvor de venit.

Ca pomii să rodească bine în fiecare an, trebele îngrijii, ajutați din când în când cu îngrășăminte.

Un pom, ca să crească frumos și să rodească mult, are lipsă de aceste materii: azot, fosfor și potasiu.

Azotul ajută pomul să crească, fosforul face să lege florile, și să rodească pomii, iar potasiul să se coacă și să de gust bun poamelor.

Azotul se află în sulfat de amoniu, gunol de fabrică, ce se cumpără din prăvălie.

Fostorul în superforat, iar potasiul în sulfat de potasiu.

De acest gunol de fabrică ne îngrijim să dăm pomilor ceea ce le lipsește. Dacă grădina este cu pomi tineri, atunci vom pune mai mult azot decât sulfat de amoniu. Tot așa facem și la pomii bătrâni pe cari vrem să-i întinerim.

Mai la îndemâna plugarilor este însă gunolul de grajd, bălegarul. Și acesta este un bun îngrășământ, căci în el se găsește tot ce trebe pomilor ca să crească și să aducă rod mult.

Gunolul de grajd este foarte bun la grădina de pomi tineri și pentru întinerirea pomilor bătrâni. La pomii în plin rod nu aduce însă folos prea mare, dacă în anul următor au se pune și gunol de fabrică.

Pentru pământul argilos este mai bun gunolul de cal și de oale, iar pentru cele nisipoase gunolul de vite cornate.

Dacă grădina de pomi este deasă, atunci împărțim gunolul de o parte și de alta a pomilor, cam la un metru depărtare de trunchi, și apoi arăm.

Gunolul de fabrică se pune amestecat și se împărție.

Dacă pomii sunt rari, facem un brâu în jurul lor, cam atât cât se întinde coroana, împărțim gunolul și apoi săpăm ca să-l acoperim.

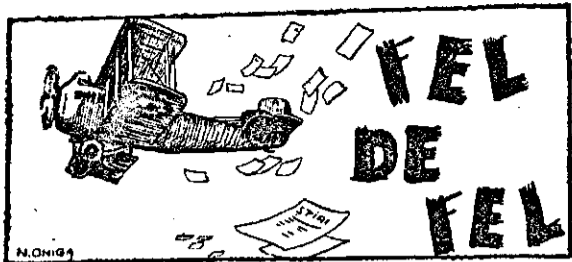
Oricum ar fi gunolul pe care-l punem pomilor, an întru este sigur, că pomii plătește îndoit și întru gunolul pe care l-i dăm.

Lămâia leac minunat

Putul oamnei știu că lămâia este un leac minunat împotriva catariului de nas. Și atunci când suntem foarte răciți, stoarcem puțină zamă de lămâie într'o linguriță și o vârsăm în amândouă nările, după ce ne-am culcat pe spate.

Făina de fasole.

Este foarte bună împotriva berșicelor și turbărilor plii. După ce le presărăm adică cu făină de aceasta, ele trec nu peste mult.

Arsurile se pot lecuî cu ceai

Se spune că ceaiul este un leac minunat pentru arsuri. Partea arsă se infășură cu o cârpă muiată în ceai cald. Deasupra se pune altă cârpă, care se udă, din când în când, tot cu ceai. Se în așa legăturile, cam 12—14 zile.

O floare care omoară

De departe se vede frumoasa ca o floare un trandafir minunat cu fol roșii, galbene, verze și albastre. Privită de aproape se vede însă că această minunată floare, acest trandafir al marilor, nu-i decât un animal și încă un animal răpitor. Un lup al adâncimilor. Invățații îi zic acestei flori ucigașe Anemone de mare. În timpul zilei ea stă liniștită ca un trandafir în grădină, noaptea însă se schimbă în fiară răpitoare și își așteaptă prada, un peștișor sau un animal mai mic decât ea. Ea nu mai înflorește și nu-și mai răsfășă frumusețea în grădina apelor decât atunci, când i se face larași foame.

Măgari cu nădragi

Or fi și de aceștia că Doamne mulți mai poartă pământul pe coaja lui răbdurle. Dacă-i vorba de măgari cu nădragi, apoi de aceștia se găsec destul și între negrețele orașului. Nu-i vorba însă de măgari de aceștia, ci de adevărații măgari, ceneșii la piele și cu cruce neagră pe spinare. Se spune că pe insula Re la marginea de apus a Franței se găsește tare mulți sare. Cum sarea strică pielea bietelor dobitoace, locuitorii de acolo s'au gândit să îmbrace picioarele măgarușilor cu nădragi. În felul acesta putem spune că nu numai între oameni se găsec măgari cu nădragi, ci și în lumea dobitoacelor.

Ce înseamnă cuvântul hura?

Iată un cuvânt care se aude destul de des. Hura strigă răgutele când merg la cântărie, hura strigă feciorii când pleacă la bătaie și tot hura strigau odinioară și alergătorii când mergeau la votizație. Cuvântul acesta este luat din limba turcească și înseamnă în această limbă, „omoaară-l”. În vremea de demult soldații turci începeau leptele și omorurile strigând hurrach.

Ați știut?

Doamne multe lucruri minunate de văzut se mai întâmplă în lume. De multe nici nu ne putem da seama. De pildă n'ați știut, că în lume sunt un milion de feluri de goange. Că sunt viermi, cari mănâncă într-o lună de 6 mil de ori mai mult cât face greutatea trupului lor. Că oamenii sunt mai înalți între 28 și 30 de ani. Că în pământul Africii crește un arbore sub care încap 7 mil de oameni și că tot în Africa este un bambac în 12 colori.

Glume

Unul după altul

— Părinte, zise o femeie către preot — eu nu mai pot trăi cu ghilcoșul ăsta, să faci bine și să ne despărțezi!

— Rău faceți, dragii mei, trebuie să lăsați unul după altul, îi zise părintele.

— Părinte eu las după el, dar nu lasă el după mine și atunci mă mănii și nu mai las nici eu după el.

De ce nu poate veni

— Te rog să-l spui boierului că azi nu pot veni la dumnealui la prânz.

— Dar cine te-a poftit la prânz la boierul?

— Apă! vezi asta-i pricina că nu pot veni, nu m'a poftit nime.

I-a spus-o

Idanul: — Hei vecine, în anul ăsta a fost larna grea, mai aveți mult fân?

Taranul: — Avem fân berechet; și s'a făcut doar poftă?

Gânduri cinstite

— Vezi cumătră Chivo, eu nu caut avere, vreau numai ca fata mea să se bage într'un neam bun și de treabă. După al Vântului mi-aș da bucuros fata.

— Apă! cumătră Floare, va fi cu greu treaba asta, că și Nișuloaie a Vântului caută o fată din neam pentru ficiorul ei!

Poșta gazetei

Am primit următoarele sume. (Dăm mai întâi numele abonatului, apoi numărul sub care îi merge gazeta: Lei 150: Liviu Mureșanu, Mihăiești; Gheorghe Gozar 6402; Octavian Bulbuc 978; Oficiul Paroh Sânmărgărita; Rus Dumitru 3260; Solomon Trif 5572; Oficiul Parohial român-unit Vulcan; Cristofor Turcea 813; Sălăgean Ioan 3353; Victor Cmpian 2218; Ioan Muntea 1123; Oficiul Paroh. gr.-cat. Timșoara, Crișan Iuliu 5223; Anton Ignat 5127; Aurel Mureșanu 516; Anton Gh. Lucacu 6459; Ioan N. Barbu 6205; Curatoratul bis Săuca; Oficiul Paroh. Gurba; Trifon Petru 6355; Bun Petru 6356; Bun Aurel 6357; Marian Teodor 5270; Bonar Romila 5664; Barna Vasile 6249; Neagu Iuliu 5884; Iosif Fürtos 5687; Of. Paroh. gr.-cat. Stăna de Vale; Nicolae Noșghiu 1138; Todoran Ioan 818; Pridor Vaieriu 6734; Harșa Ștefan 5827; Georgescu Iuliu Răciu, A. Rus 6735; Ana Boeriu 6747; Colceriu Grigore 6313; Iacob Oltean 6333; Suciu Simion 4517; Rinea Andrei 6386; Țarina Ștefan 113; Telecan Petru 4648; Dod Ioan 6351; Dr Aurel Gavriș 552; Gol Iosif 4641; Izidor Satrongă 2636; Țețu Dănilă 6334; Pop Ioan 464; Șandru Leonida 6012; Nic. Zugrav 114; Curtes Chirilă 2689; Moldovan Octavian 5667; Tabacu Moise 2821; Miclăuș Vasile 6106; Maria Nicola 5700; Morar Vasile 3713; Asoc. Rom.-Unită 4436; Soc. Mes. Rom. 20; Ganga Ionica 5094; Ioan Mărginean 4909; Todea Grigore 6366; Albu Petru 266; Petru Gubariu 4790; Șteger Mateiu 6565; Tulbure Gavril 6096.

Lei 75- Ioan Bucșa 6663, Flăorian Gavrilă 6533, Neamț Constantin 6025, Nistor Teodor 6520, Lăcătuș Ioan 6348, Țipar Naftailă 6461. Ganga Afrim 6729, Sasu Teodor 6730, Bunaciu Pavel 6731, Pavel Bunaciu 6732; Augustin Chifor 646, Țucra Teodor 6752, Culic Paul 6751, Platon Ilie 6749 și 6750, Câmpean Gheorghe 6753.

Alle sume: Focșa Ioan 5564 lei 300. Samcică Pinteș 6745 lei 50, Părintele Cădea 1539 lei 450, Iosif D. Dăm 4511 lei 200, Toma Teodor 4119 lei 400, Doros Nicolae 85 lei 200, Crișan Ioan 875 lei 300, Smigelschi Vasile 72 lei 300, Ioan Cicloca 5873 lei 300, Teofil Herinean 4539 lei 300, Pantea Maria 6756 lei 38, Ursa Gheorghe 4129 lei 300, Todoran Gheorghe 3004 lei 50, Curatoratul bisericii Bărdești lei 155, Căpușan Ioan 4952 lei 50, Gruța Teodor 6251 lei 50, Onofrei Hărăstășan 1581 lei 300, Anica Covrig Ungheni Lei 250, Stan Vasile 5169 lei 394, vād. Patric Pascu 2087 lei 150, Parohia rom. unită Saracșău lei 300, Pascu Emil 5581 lei 50, Pop Tămăș 2396 lei 300, Ioan Sanda 5616 lei 355, Moise Popa 4992 lei 300, Moldovan Cornelia 785 lei 50, Pascu Brutus Câmpei lei 120, Negrea Gheorghe 6748

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

lei 50, Ricu Leontina 3668 lei 350, Curatorata Neamț 1704 lei 300, Librăria Universală Hateg lei 60, Ceaușescu Ioan 6755 lei 70, Duma Vasile 6754 lei 35, Brudan Teodor 5261 lei 488, Emil Tinbuș 222 lei 200, Ionaș Pătruș 1605 lei 300, Romul Mihalca 614 lei 225, Victor Vasile 5440 lei 300, Pompiliu Simonetti 374 lei 450, G. Vasile 752 lei 300, Gusan Ioan 6758 lei 60, Filip Pătru 6754 lei 100.

COMUNICAT

Se aduce la cunoștință contribuabililor, că **beneficiul legii amnestiei fiscale expiră în mod irevocabil la data de 31 Ianuarie 1940.**
Admin. Fin. de Constatare — Blaj.

Administrațiunea Centrală Capitulară, — Blaj

CONCURS

Se aduce la cunoștință, că pe ziua de 1 Martie se află vacante la «Moara fundațiunii Laday» dintr-un loc de prim-morar și două locuri de mare Reflectanții cari doresc să ocupe aceste locuri:

1. Să fie români de naționalitate.

2. Să înainteze cerere în scris, la Administrațiunea Centrală Capitulară din Blaj până la data de mai 15.

3. Să aibă pregătire specială pentru morărit și să fie cel puțin absolvenți ai cursului primar.

Ca remunerație vor avea: toți 3 (prim-morar morari) 16% în natură, din vama morii (grâu, cereale și uruială).

Prim-morarul va mai avea:

1. Locuință în natură.

2. Lumină și

3. Lemne pentru încălzit, anual 4 care, ce se dau din pădurea fundațiunii în fiecare toamnă.

La intrarea în serviciu se recere, ca să depună la Adm. Centrală Capitulară garanție în numerar, de bancă de prima bonitate sau altă garanție acceptabilă. Prim-morarul de circa 20.000 lei, iar morarii câte 10.000 lei, cari garanții vor rămănea în grija Adm. Centrale Capitulare pe tot timpul cât vor fi în serviciu numitei mori.

Pentru orice nereguli, stricăciuni sau pagube cauzate susnumitei mori din vina angajaților, vor răspunde personal, fiind obligați la totala despăgubire.

Blaj, la 10 Ianuarie 1940.

Ștefan Ciufudean
adm. delegat.

COPIE

JUDECATORIA MIXTĂ BLAJ

Nr. 1489/1939 c. f.

Extract de publicațiune de licitație

În cererea de executare făcută de urmăriții Banca Ardeleană și Cassa de Economie S. A. R. cursala Sibiu contra urmăriit lăsământul lui C. Scheszi.

JUDECĂTORIA

A ordonat licațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Blaj-oraș și Blaj-sat, cu descripția Iudecătoriei Blaj, cuprinsă în C. f. a munei Blaj-oraș Nr. protocolului C. f. 3 A+ Nr. 15 top. 51/1, 51/2 și 52 în valoare de 350.000 Lei prețului de strigare 262.500 Lei, C. f. Nr. 34 Blaj-sat A Nr. top. 116 și 117 în valoare de 6.000 Lei, cu preț de strigare 4.500 Lei, pentru încasarea creanței 126.000 lei și accesorii.

Licațiunea se va ține în ziua de 2 Martie 1940 ora 9 în localul oficial al Iudecătoriei Blaj secți C. Detă la Blaj 28 Septembrie 1939.

ss. ALEXANDRESCU
jud. șef

ss. BĂRBULEȘ
aj. dir.

Nr. 393—1936.

Publicație de licație

Subsemnatul Portărel prin această publicație de baza deciziunii Nr. G. 2676/1936 a Iudecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Dr. Victor Ciufudean având pentru încasarea creanței de 400 Lei și acc., se fixează termen de licație pe ziua de 26 Ianuarie 1940 ora p. m., la fața locului în Tâu la dom. urmăriitului unde se vor vinde prin licațiune publică judiciară 1 porcă iapă și 50 feldere cucuz în valoare de 3600 Lei.

În caz de nevoie și sub preț de estimare.
Dat în Blaj la 11 Ianuarie 1940.

Dragoș Bură
portărel.

1—1490

De vânzare

O casă în stare bună în Blaj str. Petru M. Condiții de vânzare avantajoase. Informațiuni se primi dela REDACȚIA GAZETEI.